

# Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

## SELAMLAŞMANIN EDEBİ

*Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatubu.*

*Euзу bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. BismiLlahi r-Rahmāni r-Rahīm.*

*Ve s-salatu ve s-selamu ‘ala Rasulina Muhammed’in Seyyidi l-evveline vel ahirin.*

*Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti ‘Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,*

*Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa’iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyeh.*

Peygamber Efendimiz şallā Llāhu alayhi wa sallam buyuruyor, Allah ﷻ indinde en güzel ameller nedir? Müminin kalbine ferahlık vermek, sevinç vermek, huzur vermek yani. Mü'min mümine görünce ona tebessüm etse onun içi huzur bulur. Güler yüzle karşılayıp, hal hatır sorup. Öyle yaparsa insan tabii hoşnut olur. O hoşnut Allah'ın ﷻ rızasına mazhar olur insan. Onun rızası kazanmış olur. Bu zor bir şey değil aslında ama tabii insanın vaziyetine göre, nasıl alıştırmışsa ona göre bazen yapamıyor, yapmıyor. Şey diyor, “benimle iyi geçinmiyor, benim seviyede değil” falan diye. Bazen çoğu insan selam bile vermeden selam versen selam almaz bazıları. O insanlar var. Onlar kendi yaptıkları şeyi karşılarında bulurlar. Çünkü o Allah'ın ﷻ rızası, o küçük zor olmayan bir şeyle yapılıncı Allah ﷻ büyük mükafat verir. Dünyada da O'nun ﷻ huzuru verir, sevinç verir, içindeki sıkıntı kalkar. Yani sıkıntı yaparsan sıkıntı olur. Tabii bazen de kolay olmuyor herkesle onların gönlünü yapmak. O başka mesele. Bazen insanlar onlar da eski zaman insanı gibi edep yok. Bütün şeylerini bir insan onlara güler yüz şey yapsa ondan istifade etmek isteyen çok insan var bu zamanın insanları.

Ama gene de insan fazla uzatmadan görene de selam vermek, “إفشاء السلام”, “Efshā' s-salām”, diyor Peygamber Efendimiz ﷺ Müslüman'ın adeti olması lazım. Selam verip selam almak. Selam vermek sünnettir. Onun alması farzdır. Bir adam selamu aleykum dedi mi, o sünnet yapmış oluyor. O karşıdaki ve aleykum selam yapmazsa, söylemezse farz bırakmış oluyor. Onun vebalı var Allah ﷻ indinde. Kendine de vebal olunca kendisine de sıkıntı olur. Yani selam ver, ve aleykum selam deyip geçeceksin; illa oturup da muhabbet yapmaya fazla gerek yok. Ama bu şeyi insanlar arasında bu güzel bağ oluyor, güzel bir vesile oluyor insanların saadeti için, Allah'ın ﷻ rızasını kazanmak için bu şeydir. Allah ﷻ müminleri sever, Müslümanları sever.

Tabii bu tarikat ehlinin içindir. Bütün Müslümanlar için de aynı şekilde. Bazen yabancı memlekete gidiyoruz. Orada yoldan geçen yahut şeyde selam veriyorlar. Adamlar, ya onlar selam veriyor, ya bu beraber olduklarımız selam veriyor. Onlar da muhabbetle selam alıyorlar. Güler yüz yapıyorlar. Ama maalesef bir Müslüman deyip de geçinen bazı tipler var. Bu Ehli Sünnet'i sevmeyenler var, Tarikat Ehli'ni sevmeyenler var. Onlar yüzleri devamlı asık. Kaşları çatık. Onlar da işte iyi olmayan Peygamber Efendimiz şallā Llāhu

# Mawlana Shaykh Muhammad Adil er-Rabbani

alayhi wa sallam, onları da sevmediği insanlardır. O insanlar selam almaz, milleti kaçıır. Kendilerini başkasının selamını almazlar. Başkalarına da selam vermezler. O tipler de Allah ﷻ muhafaza etsin. Müslüman içinde de o tipler var. İnşaAllah çok değildir ama var. Çok olmasa bile aksi oldukları için fazla sivri gözüyorlar, daha fazla gözüyorlar. Kaç defa rastlamışsınızdır, biz de rastladık yani. Selam verirsin senin ehli sünnet olduğun, Peygamber Efendimiz şallâ Llâhu alaihi wa sallam'ın yolunda olduğunu bilince onu sevmedikleri için selam da almazlar. Allah ﷻ muhafaza etsin. Onun için Şeyh Baba dedi, “عبوس الوجه، كرية المنظر” derdi. Yani yüzü çirkindir [ve asıktır]. Şeytanın insanlara yaptığı şey budur. Gözler çatır, asık surat, çirkin görünüş derdi Şeyh Baba bunlar için. Öyle olmayalım inşaAllah. Devamlı Müslüman'a tebessüm edip, onu korkutmadan yapabilirseniz yardım olur. Yapamazsanız sizin onun tebessüm yeterdi. Ona güler yüz yapmak yeterdi. Allah ﷻ yardım etsin. Tabii bazen de kolay olmuyor ama inşaAllah Allah ﷻ yardım eder hepimize.

Ve-min Allahi t-tevfik. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani  
31 Mayıs 2026 / 14 Zilhicce 1447  
Lefke, Kıbrıs